

«احسان فرزانه» در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی» با اشاره به رد مشهود مافیا و رانت در واگذاری:

خصوصی سازی دوباره «هفت تپه» سیاستی ضدملی است

رامتین مونی

در سال ۱۳۹۷، کارگران زحمتکش شرکت‌نی شکر «هفت تپه» در اعتراض به سیاست‌های ضد کارگری امید اسدی‌بگی، مدیر عامل این بنگاه، اعتصاب کردند و نام این کارخانه در صدر توجه‌افزار گرفت. اعتراض به این سیاست‌ها برای کارگران گران تمام شد و در آن سال، بر خورد امنیتی و بازداشت تنها پاسخ حاکمیت به این کارگران بود.

کار هفت تپه انقدر بالا گرفت که در نهایت در تاریخ ۳۰ مرداد ۱۴۰۰، با حکم دادگاه شعبه ۲۱ حقوقی، شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه خلع ید و مالکیت این شرکت به دولت واگذار شد. با وجود تجربه تلخ خصوصی سازی این کارخانه در دهه گذشته، دولت باز هم قصد دارد سهام این شرکت را برای رد دیون خود، به ۲ بانک صادرات ملی، واگذار کند. البته هفت تپه تنها تصمیم دولت برای واگذاری نیست و بررسی عملکرد سالانه سازمان خصوصی سازی نشان می دهد ارزش واگذاری سهام و دارایی بنگاه‌های مشمول واگذاری در سال ۱۴۰۴ به بیش از ۱۷۲ هزار میلیارد تومان رسیده است.

اکنون که کشور زیر فشار جنگ، محاصره و تحریم قرار دارد، تضادهای داخلی نیز به قوت خود باقی مانده اند و فقر، گرانی و شکاف طبقاتی بیدامی کنند. تجربه ۳ دهه خصوصی سازی نیز نشان داده که نتیجه این سیاست، تنها تشدید شکاف‌های طبقاتی بوده است. بنابر این اکنون که خطر جنگ باز هم جامعه را تهدید می کند، آیا تشدید تضادهای داخلی به بروز بحران منجر نمی شود؟

«توسعه ایرانی» در گفت‌وگو با احسان فرزانه، کارشناس و تحلیلگر اقتصادسیاسی، به بررسی این روند پر داخته که مشروح آن از نظر خوانندگان می گذرد.

□ □ □

در این روزها سازمان‌های خصوصی سازی و هیأت واگذاری، از واگذاری مجدد سهام شرکت نیشکر هفت تپه به دو بانک ملی و صادرات برای رد دیون دولت سخن گفته‌اند. ارزیابی شما از واگذاری مجدد هفت تپه چیست؟

ارزیابی این پدیده را نباید به صورت مجزا و صرفاً از منظر کارشناسی و یا با عقلانیت اقتصادی مرسوم، انجام داد. این مسئله باید در چارچوبی بزرگ‌تر و در بستر تاریخی کل پروژه خصوصی سازی در ایران، مورد بررسی قرار گیرد. خصوصی سازی در ایران همواره به نتایج فاجعه‌باری منجر شده است. اجرای این سیاست در دهه ۱۳۷۰، روندی را رقم زد که به تضعیف صنایع مولد کشور منجر شد و کشور را دچار پدیده «صنعت‌زدایی» کرد. بخش عمده واحدهای تولیدی واگذار شده، از جمله شرکت نیشکر هفت تپه، با مشکلات جدی مواجه شده‌اند. نیشکر هفت تپه صرفاً یک کارخانه نیست، بلکه یکی از صنایع راهبردی کشور است و با امنیت غذایی ارتباط مستقیم دارد. با این حال، این مجموعه نیز مانند صدها واحد دیگر، در چارچوب کلان پروژه خصوصی سازی، آسیب دیده و اکنون نیز همان مسیر مخرب قبلی ادامه دارد.

پرسش اساسی این است که چرا با وجود نتایج فاجعه‌بار خصوصی سازی، این سیاست همچنان

دنبال می شود؟ روشن است که خصوصی سازی، چه

در این مورد و چه در سایر موارد، به کاهش ظرفیت‌های تولیدی، از بین رفتن اشتغال مولد، تغییر کاربری واحدهای تولیدی و انتقال سرمایه به فعالیت‌های غیر مولد، سوداگرانه و سفته‌بازانه منجر شده است. در اکثر قریب به اتفاق تجربیات قبلی، افرادی که این دارایی‌ها را در اختیار می گیرند، به دلیل سودآوری بیشتر فعالیت‌های غیر مولد نسبت به تولید، به سرعت کار بری این واحدهای تولیدی را تغییر می دهند و در نهایت کارخانه‌ها و کارگاه‌های مولد از میان می روند. از این رو، باید فراتر از توصیه‌های صرفاً کارشناسی حرکت کرد و راه‌آده سیاسی نهفته در پس این روند را نیز مورد توجه قرار داد.

همان‌طور که اشاره کردید، تجربه خصوصی سازی گذشته هفت تپه به فاجعه انجامید و کارگران نیز به‌طور مشخص مطالبات خود را علیه خصوصی سازی مطرح کردند. به نظر شما علت واگذاری مجدد این صنعت چیست؟ آیا باید یک راه‌آده سیاسی طرف هستیم؟

همین‌طور است. این موضوع بخشی از کلان پروژه تعدیل سساختاری در ایران است. بر خلاف برخی تحلیلگران که معتقدند جمهوری اسلامی فاقد برنامه اقتصادی مشخص است، من بر این باورم که در برنامه‌های توسعه، قوانین مصوب مجلس، اسناد بالادستی و سیاست‌های کلی نظام می توان برنامه‌ای روشن را مشاهده کرد. این برنامه بر اصولی همچون خصوصی سازی، آزادسازی تجاری، واقعی سازی قیمت‌ها، حذف یارانه‌ها و سایر مؤلفه‌های تعدیل ساختاری استوار است.

تمام دولت‌های پس از جنگ ایران و عراق، این سیاست‌ها را دنبال کرده‌اند و منطق مشترک حاکم بر تمامی دولت‌ها همان تعدیل ساختاری بوده است. این سیاست‌ها اگر چه به

زبان مردم و کشور تمام شده و صنایع مولد را تضعیف کرده، اما همچنان تداوم یافته است؛ آن هم در شرایطی که ایران به دلیل موقعیت ژئوپلیتیکی و محاصره دریایی، بیش از هر زمان دیگری نیازمند حمایت از تولید داخلی است.

نکته مهم این است که بخشی از نخبگان و صاحبان قدرت، به اصطلاح «لیت‌ها»، از این پروژه منتفع شده‌اند. از همان آغاز اجرای این سیاست‌ها، نوعی باز توزیع منابع به نفع گروه‌های خاص صورت گرفته که به تدریج به یک طبقه مسلط تبدیل شده‌اند. استمرار این پروژه، با وجود شرایط حساس کشور، بیش از آنکه ناشی از ملاحظات توسعه‌ای یا امنیت ملی باشد، در جهت تأمین منافع همین گروه‌هاست.

به باور من، هیچ ایده‌ملی یا توسعه‌گرایی در پس این سیاست‌ها وجود ندارد. اما از آنجا که دی نفعان این روند، هر روز قدرتمندتر و ثروتمندتر می شوند، اجرای این سیاست‌ها نیز ادامه می یابد. به همین دلیل، اعتراض کارشناسان و کارگران نیز تأثیر چندانی ندارد؛ زیرا در اینجامنطق کارشناسی تعیین کننده نیست بلکه یکایک نظام قدرت مواجه هستیم که این نظام، دانش، رسانه و گفت‌مان متناسب با منافع خود را تولید کرده است. این مجموعه قدرت، از طریق رسانه‌ها، صداوسیما، مطبوعات و شبکه‌های اجتماعی، از این سیاست‌ها دفاع می کنند. در چنین شرایطی باید «د پول» را دنبال کرد. در اندیشه انتقادی، باید از سطح ایده‌آه عبور کرد و به شیوه باز توزیع نابرابر منابع توجه داشت.

من این پروژه را با شکوک درامی‌ها و شوک‌های مستمر قیمتی ۴ دهه گذشته، مرتبط می دانم. در همه این موارد، شاهد انتقال منابع به سوداقلیتی بر خوردار و سلب مالکیت از اکثریت جامعه بوده‌ایم؛ روندی که کشور را با مخاطرات جدی اقتصادی اجتماعی، امنیتی و حتی دفاعی مواجه کرده است.

در تجربه گذشته خصوصی سازی، فرد

اصول ۴۳ و ۴۴ قانون اساسی عمل‌آنداده گرفته شده است. بر اساس قانون اساسی، دولت موظف به تأمین خوراک، پوشاک، مسکن، اشتغال وامکانات لازم برای تشکیل خانواده است، اما در عمل این تعهدات را ایفا نمی کنند و در ادامه نیز باقی‌مانده ظرفیت تولیدی کشور با یهایی ناچیز و به ثمن بخش واگذار می شود. نتیجه این روند، شکل گیری نظامی رانتی در توزیع منابع است که تنها گروهی محدود از آن بهره‌مندی شوند

معلوم الحالی مانند اسدی‌بگی در عرصه اقتصادی ایران ظهور کرد. آیا با واگذاری هفت تپه به دو بانک، هر چند دولتی، امکان ظهور مجدد افرادی مشابه اسدی‌بگی وجود دارد؟

ما تنها یک اسدی‌بگی مواجه نبوده‌ایم؛ سیاست خصوصی سازی در ایران صدها و حتی هزاران نمونه مشابه اسدی‌بگی و علی‌انضاری تولید کرده است. در کشوری که هنوز ظرفیت‌های نهادی لازم فراهم نشده است، خصوصی سازی تنها سرامایه‌را از بخش تولید به سمت فعالیت‌های غیر مولد، انتقال می دهد. ما هم تجربه جهانی و هم تجربه داخلی خود، برای مثال تجربه اقتصادی دهه ۶۰، را ندیده می گیریم و برخلاف همه شواهد و قرائن موجود، همچنان همان سیاست‌های مخرب قبلی را ادامه می دهیم. نتیجه این روند آن بوده که جمهوری اسلامی خود را از منابع ملی و ظرفیت‌هایی که می توانست در شرایط دشوار کنونی پشتوانه توسعه و تابآوری کشور باشد، محروم کرده است. این سیاست‌ها هم امکان توسعه را کاهش داده و هم به گسترش فقر انجامیده است.

اکنون در شرایطی سسستمیک که تضادهای خارجی ما در روابط بین‌المللی حاد شده و تضادهای داخلی و اجتماعی نیز بسیار حاد هستند؛ آیا در شرایطی که تضاد خارجی به قوت خود پابرجا مانده است، دولت نباید به فکر تخفیف تضادهای اجتماعی باشد؟ آیا خصوصی سازی در میانه جنگ، به تشدید تضادهای داخلی منجر نمی شود؟

قطعاً همین‌طور است. به اعتقاد من، سیاست‌های نئولیبرالی در جمهوری اسلامی و تغییر خاص اصل ۴۴ قانون اساسی، همان پیامدهایی را برای کشور داشته که اصلاحات راضی برای حکومت پهلوی به همراه داشت؛ یعنی به همان اندازه مخرب و ویرانگر، هم برای دولت و هم برای جامعه!

نیشکر هفت تپه صرفاً یک کارخانه نیست، بلکه یکی از صنایع راهبردی کشور است و با امنیت غذایی ارتباط مستقیم دارد. با این حال، این مجموعه نیز مانند صدها واحد دیگر، در چارچوب کلان پروژه خصوصی سازی، آسیب دیده و اکنون نیز همان مسیر مخرب قبلی ادامه دارد. با خصوصی سازی مجدد این واحد، تنمه ظرفیت تولیدی کشور هم از بین می رود

در میان کشورهایی که با جنگ یا محاصره مواجه هستند، حتی یک نمونه نیز نمی یافت که چنین سیاست‌هایی را اجرا کرده باشند؛ سیاست‌هایی که نتیجه قطعی آن‌ها گسترش فقر، کودتوی و افزایش نابرابری است. می توان به صورت مستند و با مدل‌های کمی سازی شده نشان داد که اجرای سیاست‌های تعدیل ساختاری، خصوصی سازی و شوک درمانی، در هر حله کشور را فقیرتر، نابرابرتر و بنیبه تولیدی آن را ضعیفتر کرده است.

این دوگانه‌ای که می گوید «هرآنچه دولتی است ناکارآمد و هرآنچه خصوصی است، کارآمد است»، دو گانه‌ای بسیار نادر است که متأسفانه اکنون برای عامه مردم به نوعی به عقل متعارف تبدیل شده است. در حالی که بسیاری از صنایع پیشرفته چین، که امروزه بازار جهانی را قبضه کرده‌اند، دولتی هستند و حزب کمونیست چین در آن‌ها سهام دار اصلی است. همچنین در هیچ یک از تجربه‌های موفق توسعه سرمایه داری نمی توان نمونه‌ای را یافت که دولت در آن نقش محوری نداشته باشد. فقر در یک لیست «در قرن نوزدهم این مسئله را درباره کشورهای مختلف، در نمونه‌های توسعه کلاسیک سرمایه داری نشان داده است. توسعه آلمان بدون نقش آفرینی دولت در دوره «بیسمارک» اساقساقبل تصور نبود. تجربه ژاپن، کره جنوبی، تایوان، چین، برزیل و روسیه نیز همین واقعیت را تأیید می کند. با این حال، جمهوری اسلامی در شرایطی که با جنگ، محاصره دریایی و تحریم مواجه است، برخلاف این تجربه‌ها حرکت می کند و نتایج آن نیز برای جامعه آشکار شده است. کشوری که بیش از هر زمان دیگری به همبستگی اجتماعی نیاز دارد، به واسطه این سیاست‌ها، مسئولیت خود را در قبال نیازهای اساسی مردم کنار گذاشته است.

اصول ۴۳ و ۴۴ قانون اساسی عمل‌آنداده گرفته شده است. بر اساس قانون اساسی، دولت موظف به تأمین خوراک، پوشاک، مسکن، اشتغال وامکانات لازم برای تشکیل خانواده است، اما در عمل این تعهدات را ایفا نمی کند. آموزش، بهداشت و درمان بی نهایت خصوصی سازی شده است، مسکن و اشتغال به حال خود رها شده‌اند و در ادامه نیز باقی مانده ظرفیت تولیدی کشور را یهایی ناچیز و به ثمن بخش واگذار می شود. نتیجه این روند، شکل گیری نظامی رانتی در توزیع منابع است که تنها گروهی محدود از آن بهره‌مند می شوند.

در نتیجه این روند، شکاف‌ها و گسل‌های اجتماعی گسترده‌تر شده‌اند که همین موضوع، زمینه‌سازبربرداری دشمنان را فراهم می کند. به اعتقاد من، این روند در تداوم همان برنامه امپریالیسم است که در کتاب «هنر تحریم» نوشته «پچاردنفیو» نیز به آن اشاره شده است. سیاست‌هایی که در آن کتاب به عنوان ابزار تضعیف کشور مطرح شده‌اند، عملاً در داخل نیز با دست دولت خودمان، اجرایی می شود!

آقایان مسئولین از فاجعه عظیم آبان ۱۳۹۸، که در پی اجرای سیاست‌های نئولیبرالی شکل گرفت، همچنان درسی نگرفته‌اند. در همین زمان که بحث واگذاری مجدد هفت تپه مطرح شده است، باز هم صحبت از افزایش قیمت بنزین و عرضه انرژی در بورس می کنند و به نظر می رسد دست بردار هم نباشند.

به باور من، این مسئله با توصیه و نصیحت حل نخواهد شد. سال‌هاست اقتصاددانانی چون آقایان مومنی و راغفر نسبت به پیامدهای این سیاست‌ها هشدار می دهند، اما گوش شنوایی وجود ندارد؛ زیرا شبکه مافیایی گسترته‌ای از منافع پیرامون این سیاست‌ها شکل گرفته است. بنابر این، یخواهی مقابل این سیاست‌های ضدملی ایستادگی کنیم، صرف‌نقد ایده‌آه کافی نیست بلکه نیروهای مولد باید بتوانند نفوذ و قدرت نیروهای غیرمولد را محدود کنند.

یک از دهک‌های یک، پنج و ده پرداخته‌اند. بررسی‌ها نشان می دهد که در بحث غیر خوراک‌ای و شوکر بخش‌های حمل و نقل، اثاث و وسایل مورد استفاده در خانه و مسکن، آب، برق، گاز و سایر سوخت‌ها در سال ۱۴۰۳ بیش از دهک‌های دهم و پنجم به دهک اول وارد شده و در مقابل تورم گروه‌های تفریح و فرهنگ، بهداشت و درمان، پوشاک و کفش و آموزش بیشترین بر خوارهای دهک‌های پنجم، دهم و نوزدهم بوده است.

بدین ترتیب همان‌طور که مشاهده می شود فشار عمومی تورم به تمام گروه‌های درآمدی نسبتاً نزدیک به هم است اما در برخی مقاطع زمانی که شوک‌های قیمتی و آرزوی به اقتصاد کشور وارد شده، توزیع تورم تغییر پیدا کرده که این امر را می توان در سال‌های پس از خروج آمریکا از برجام و همچنین حذف ارز ترجیحی ۴ هزار و ۲۰۰ تومانی مشاهده کرد.

کم می شود، اما برای اپلیکیشن‌های خارجی مثل اینستاگرام و تلگرام همان میزان استفاده، ۴۰ گیگ محاسبه می شود. آن از طرف هم وقتی می خواهید جزئیات مصرفتان را ببینید چیز نشانتان می دهند و این یعنی یک کلاهبرداری بزرگ از مردم در حال انجام است.»

خبر اقتصادی

شخص فلاکت ایران

به رکورد تاریخی ۹۷.۷ درصد رسید

بر اساس داده‌های مرکز آمار ایران، در پایان بهار ۱۴۰۵ نرخ بیکاری به ۹.۱ درصد و تورم نقطه به نقطه به ۸۸.۶ درصد افزایش یافته است. بر این اساس، شاخص فلاکت که از مجموع نرخ تورم و بیکاری به دست می آید، با ثبت رقم ۹۷.۷ درصد به بالاترین سطح تاریخی خود در دهه‌های اخیر رسیده است؛ وضعیتی که نشان دهنده تشدید فشارهای اقتصادی بر خانوارها و کاهش قدرت خرید شهروندان است.

□ □ □

عارف:

تمام بدهی کالا برگ به فروشگاه‌ها پرداخت شد

معاون اول رئیس جمهور با قدر دانی از همراهی و نقش آفرینی بخش خصوصی در شرایط حساس کشور، تسویه بدهی دولت به فروشگاه‌های طرف قرارداد طرح کالا برگ خبر داد و اظهار کرد: طی روزهای اخیر تمامی بدهی‌های معوق دولت در این بخش پرداخت شده است تا روند اجرای این طرح بدون مشکل ادامه یابد. محمدرضا عارف روز سه‌شنبه در نشست با هیأت‌نماینده اناق بازرگانی البرز و جمعی از فعالان اقتصادی استان با اشاره به اهمیت گفت‌وگوی مستقیم میان دولت و بخش خصوصی افزود: دولت با جدیت از ظرفیت‌های بخش خصوصی حمایت می کند و معتقد است حل بسیاری از چالش‌های اقتصادی تنها با مشارکت تولیدکنندگان و فعالان اقتصادی امکان پذیر خواهد بود.

□ □ □

انفجار در شهرک صنعتی شمس آباد در جنوب تهران

عضو هیات مدیره شهرک صنعتی شمس آباد از انفجار مخزن یک کارخانه در جنوب تهران خبر داد. به گزارش ایرنا، داود ولی اعلام کرد که صدای انفجار در فشافویه مربوط به مخزن داخلی یک کارخانه در شهرک آل‌منیموم کاران بود. صدای این انفجار دود ناشی از آن موجب گرانی ساکنان اطراف شده و شایعاتی را شکل داده بود. جزئیاتی از خسارات این حادثه تا به این لحظه اعلام نشده است.

□ □ □

وزیر نیرو:

با افزایش همزمان تولید و مصرف برق نمی توان از بحران عبور کرد

وزیر نیرو، در خصوص مبادله تقاضنامه و امضای قرارداد سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در سدّ مصالح، تکمیل این پروژه در زمان مقرر خبر داد و گفت: رئیس جمهور بر بهره‌داری این پروژه در همین دوره، دولت تأکید ویژه دارد و منابع مالی آن از محل اوراق مراحبه تأمین شده است. به گزارش ایلنا، عباس علی آبادی تأکید کرد اگر افزایش تولید برق با افزایش مصرف همزمان باشد نمی توان از بحران عبور کرد. بنابر این، رفع ناترازی برق وابسته به همراهی مردم خواهد بود و با حمایت آنان چالش ناترازی برق را رفع می کنیم.

□ □ □

رئیس انجمن صنفی انبوسازان اعلام کرد:

افزایش ۱۰۰ درصدی

قیمت مصالح ساختمانی

رئیس انجمن صنفی انبوسازان تهران با اشاره به افزایش شدید هزینه‌های ساخت پس از جنگ ۴۰ روزه، از رشد تا ۱۰۰ درصدی قیمت مصالح ساختمانی و جهش دستمزد نیروی کار خبر داد و گفت: در شرایط فعلی سازندگان امکان آغاز پروژه‌های جدید را ندارند و تنها تلاشی می کنند پروژه‌های نیمه‌تمام را به پایان برسانند. ایرج رهبر در گفت‌وگو با ایلنا، ادامه داد: تنها در طول ۴۰ روز، قیمت میلگرد حدود ۲۲ میلیون تومان افزایش پیدا کرد که نمونه‌ای از جهش بی سابقه قیمت مصالح ساختمانی در این مدت است.

□ □ □

مدیر کل صمت استان تهران:

بادستور رئیس جمهور، قطعی برق

صنایع تهران به یک روز در هفته رسید

مدیر کل صنت، معدن و تجارت استان تهران با اشاره به کاهش محدودیت تأمین برق واحدهای تولیدی، اعلام کرد: با دستور رئیس جمهور و هماهنگی وزارتخانه‌های صمت و نیرو، قطعی برق صنایع استان از ۳ روز در هفته به ۱ روز کاهش یافته؛ اقدامی که به گفته صنعتگران، نقش مهمی در حفظ روند تولید داشته است. به گزارش ایرنا، محمود سیجانی عنوان کرد: تولیدکنندگان از دستور رئیس جمهور و همکاری وزیر صنت، معدن و تجارت و وزیر نیرو قدردانی می کنند، اما انتظار دارند با بهبود شرایط تأمین انرژی، همین یک روز محدودیت نیز حذف شود تا واحدهای صنعتی بدون وقفه به فعالیت خود ادامه دهند.

□ □ □

افزایش ۵۸.۷ درصدی

قیمت محصولات معدنی

تورم سالانه تولیدکننده در بخش معدن در چهار فصل منتهی به بهار ۱۴۰۵ به ۵۸.۷ درصد رسید؛ همچنین تورم نقطه به نقطه به فصلی این بخش به ترتیب ۷۷.۴ و ۱۸.۲ درصد ثبت شد. به گزارش ایلنا، در این دوره، گروه «غال‌سیست» با تورم سالانه ۷۲.۶ درصدی، بیشترین تورم را در میان گروه‌های معدنی ثبت کرد. در مقابل، گروه «سایر معادن» با تورم سالانه ۳۵.۶ درصدی، کمترین نرخ تورم سالانه را به خود اختصاص داد. گفتنی است، میانگین قیمت دریافتی تولیدکنندگان محصولات معدنی در داخل کشور، در بهار ۱۴۰۵ نسبت به فصل قبل ۱۸.۲ درصد افزایش داشته است.

□ □ □

گرانی در پی کمبود عرضه:

ثبت سفارش موبایل در سال ۱۴۰۵ مسدود است

بازار تلفن همراه پس از ۴ ماه ثبات نسبی، با کاهش عرضه ناشی از توقف ثبت سفارش واردات ۱۴۰۵ وارد فاز افزایش قیمت شده. گزارش تسنیم، فعالان بازار معتقدند ادامه این روند، به ویژه در گوشی‌های اقتصادی و میان‌رده که بیشترین تقاضا در بازار دارند، می تواند کمبود کالا را تشدید کرده و زمینه ثبت قیمت‌های متغیر با افزایش را فراهم کند. به دلیل نبود ثبت سفارش، بخشی از این کالاها همچنان امکان ورود به چرخه رسمی بازار را پیدا نکردند و این موضوع بر محدودیت عرضه افزوده است.

وقتی نرخ تورم اعلام می شود، بسیاری از مردم معتقدند آنچه در زندگی روزمره تجربه می کنند با آمار رسمی فاصله دارد. بررسی جدید پژوهشکده پولی و بانکی نشان می دهد این تفاوت احساس، ریشه در

گزارش

یک کلاهبرداری بزرگ از مردم در حال انجام است

اعمال «ضریب ۲.۷» در محاسبه ترافیک اپلیکیشن‌های خارجی

اماتازمان انتشار این خبر، پاسخی رسمی از سوی این سازمان دریافت نشده است.

این روزها اینترنت مردم به طرز عجیبی خیلی زود تمام می شود!

کاربری در این راستا نوشته است: «این روزها اینترنت مردم به طرز عجیبی خیلی زود تمام می شود! حالا وقتی تحقیق می کنید تمه‌ا اجرا را در آورید می بینید برای مصرف اینترنت بین الملل ضریب ۲ گذاشته‌اند. یعنی اگر از پیام‌های داخلی استفاده کنید ۲۰ گیگ از حجمتان

ضریب ۲.۷ یعنی مصرف هر یک گیگابایت اینترنت بین الملل، معادل ۲.۷ گیگابایت از حجم بسته اینترنت محاسبه می شود، اما هزینه اضافه‌ای از مشترک کان دریافت نمی شود. با این حال، بررسی‌ها نشان می دهد تاکنون هیچ مصوبه یا ابلاغیه‌ای از سوی سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی درباره تغییر تعرفه‌ها، نحوه محاسبه مصرف یا اعمال این ضریب جدید صادر نشده است.

خبرنگار فارس این موضوع را از سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی، به‌عنوان نهاد ناظر بر عملکرد اپراتورها، پیگیری کرده است.